

Hüzün Çeşmesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Ocak 2019

Hıçkırığına talibim evrenin, bir karartının
Nispetinde uzun boylu bir temenni
Kundaklanan hassasiyetin son perdesi
Elbet elzem aşkın da hikmeti
Deli dolu bir kıyam benimki
Özümlle talibim aşka
Özrümle yoksunluğum
Dil sürçmesinden geçtim geçeli
Ansızın delinen bulutlarda
Kayıp bir terennüm
Günü birlik acılardan da geçtim hani
Gel-geç sevdalara meyleden
Hüzün çeşmesinde
Yok ki arkada bıraktığım tek izim.

Vuku bulan anlık istikamet
Diri bir lahza
Keremeti olsa olsa
Dünün hükmünde
Belli belirsiz yanlışlar
Doğruyu hatmeden
Kaçınıcı tevafuk,
Tümünden gelen acılar?
Tende yayılan o uyuşukluk
Eninde sonunda kelâmın dingin özüne
Rehavet yükleyip
Dünden yarına uzanan keşmekeş.

Anda saklı bildiğim mutluluk
Elbette
Sürülecek ekmeğime
Tek lokmada hicvi yok saydığım
Varlık adına donup kalsam da
Minnnet etmem elbette
Aşkın ehli bir yüreği

Sürgüne gönderen makamsız hüzünlerde
Deliren yasın
Devşiren yaşın
Belki'lerin uğruna
Yüz sürdüğüm hangi cahil kisve ise.

Bir içimlik olsaydı keşke acılar
İçin için temennim
Derinlerde huşu içerisinde
Yarına ermeyi ertelediğim
Zamansız yoksunluklarım
Varlıktan kasıt
Sadece hissiyatın ufkunda
Yerle yeksan sonsuz bir kelam
Dingin bilmekse aşkı
Ne tevafuk ne şans eseri
Altı üstü
Sevip dile gelmeyen bir cümlesiz sızı.

Virgül niyetine
Yazmak adına ateşin hicviyle
Buz tutan muhalif ruhlar
Kasıtlı kasıtsız el çektiğim
Tuzağına düştüğüm bunca rivayet
Gözümden sakındığım acılarım...